

Walgfreds (Tscherning), at det blev den ingenlunde, men et af de Endringsforslag, den ærede Rigsdagsmand havde stillet, gif jo netop ud paa, at Ordet „fast“ skulde gaae ud, og naar et saadant Forslag stilles, maa det dog være Forslagsstillerens Mening, at Summen skal stilles løsere. Det har paa den ene Side været anført, at Kommunen ikke behøvede at frygte, thi man vil ansee sig kontraktmæssigt bunden ligeoverfor den med Hensyn til denne Sum, og paa den anden Side har man sagt, at i det Tilfælde, Kommunen ikke opfylder sine Forpligtelser, har man Haand i Hænde med den, idet man da kan nedsætte Tilskuddet; men jeg vil spørge, hvem der er mere interesseret i, at Politiets Ordning bliver god; end Kommunen? Er der Nogen af os, som sidde her, der er bedre istand til at sælde Dom over Politiets Ordning i Kjøbenhavn? Den Nærmeste til at sælde Dom herom er Kjøbenhavns Kommune, og det er ganske vist i dens Interesse, fremfor i nogen af de ærede Rigsdagsmænds, der slet ikke have deres Ophold i Kjøbenhavn, at denne Ordning kommer til at svare til sin Bestemmelse. Jeg frygter ikke for, at Kommunen ikke vil bidrage til, at Politiets Ordning bliver saa god som muligt; men naar det fastsættes i Loven, at der eengang for alle skal bestemmes et fast Tilskud, vil Ingen efter min Formening kunne modsigte, at det vil være ulige sværere at faae denne Sum forhøjet, end naar den stilles løs paa Finantsloven, og man hvert Aar skal komme tilbage til at forhandle om den. Det Gæst, som taler derfor, er Fornøielsen ved hvert Aar ved Finantslovens Behandling at komme til at tale om Kjøbenhavns Politii, men er den Fornøielse ikke egentlig kjøbt for dyrt, naar der derved aabnes en nær Udset til, at Summen vil blive forhøjet, og hvor mange af de ærede Herrer kunne i grunden med nogen egentlig Sagkundskab tale om Kjøbenhavns Politii eller have Fornøielse deraf? Jeg mener, at man her indlader sig paa et Kontraktforhold med Kjøbenhavns Kommune, som man maa holde sig til, og skulde der senere komme Fordringer om yderligere Tilskud, har man her et fast Holdepunkt for at undgaae at komme ind derpaa, idet man siger: Vi holde os til den Kontrakt, som eengang er afsluttet.

Naturligviis forhindrer dette jo ikke, at et saadant Tilskud kan gives; men jeg siger, at det vil være vanskeliggere at faae det, naar man vedtager det foreliggende Forslag. Den ærede Rigsdagsmand meente ogsaa, at jeg her skulde fravige et Princip, som jeg hidtil havde forsvaret; men det er slet ikke et Principsspørgsmaal, hvorefter her er Tale, idet der er et ganske særegent Forhold tilstede, nemlig, som jeg allerede har anført, et Kontraktforhold overfor en anden Part. Dette blev ved anden Behandling tydeligt og skarpt fremhævet af en æret Rigsdagsmand, og den ærede Justitsminister har idag fastslaaet denne Rigsdagsmands Udtalelse, hvorfor jeg troer, at det maa være klart for Alle, at her ikke er Tale om en Forandring af det Princip, man engang har vedtaget, nemlig at alle Udgifter, som her i Rigsdagen vedtages til Statens rette Førelse, aarlig opføres paa Finantsloven. Jeg kan altsaa ikke forandre min Afstemning, og hvis jeg havde Haab om, at blot en Gæst her i Tinget vilde sætte Priis paa min Udtalelse, skulde jeg bede ham om at stemme for det under Nr. 20 stillede Forslag.

Ordføreren: Det er af det ærede Medlem, der førte Ordet for sig selv og 14 andre Medlemmer med Hensyn til de Forslag, der ere stillede under Nummer 23—26, bemærket, at Udvalget ikke har „værbiget“ disse Forslag sin Opmærksomhed. Jeg troer, at det er en temmelig stor Fordring at stille til et Udvalg, at naar der lige ved Udløbet af den Frist, der af Formanden er sat med Hensyn til Endringsforslags Indgivelse, altsaa i dette Tilfælde Lørdag Aften silde, indleveres Forslag af 15 Medlemmer, saa skulde et Udvalg, der bestaaer af 9 Medlemmer, og som har haft et temmelig stort og besværligt Arbejde med at gennemgaae Loven baade førend anden Behandling og imellem anden og tredie Behandling, samles paany alene for at afgive sit Skjøn over saaledes fremkomne Endringsforslag. Dette er allerede i og for sig en temmelig stærk Fordring, men dobbelt stærk bliver den rigtignok, naar de stillede Endringsforslag ere af den Værdighed som de foreliggende. Den ærede Rigsdagsmand meente, første Gang